

Súd: Okresný súd Malacky  
Spisová značka: 1T/18/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010091  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus  
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619010091.10

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci proti obžalovanému K. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. apríla 2021 v Malackách takto:

### r o z h o d o l :

Obžalovaný:

K. W., narodený XX. K. XXXX v J., trvale bydliskom ul. J. č. XX, XXX XX D.,

sa uznáva vinným, že

dňa 01.08.2018 v čase o 17:20 h viedol po ceste III/1113 v smere jazdy Rohožník - Malacky osobné motorové vozidlo zn. C. F., strieborná metalíza svetlá, evidenčného čísla J napriek tomu, že mal v tejto dobe trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.03.2017, sp. zn. 1T/22/2017, právoplatným dňa 24.08.2017, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 rokov, pričom o uvedenom treste zákazu činnosti vedel,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa mu  
ukladá

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 3 (tri) roky.

## o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 20. februára 2019 na tunajší súd obžalobu z 20. februára 2019, pod č. k. 2Pv 312/18/1106-20, na K. W. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko ten doručil súdu vyhlásenie, ktorým vyslovene požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, pričom obžaloba ako aj predvolanie bolo obžalovanému riadne doručené, obžalovaný mal možnosť sa k veci vyjadriť v prípravnom konaní ako aj preštudovať si spis. Vzhľadom na to, že otázka viny a právnej kvalifikácie nebola medzi stranami sporná, čo vyplynulo aj z vyjadrenia obhajkyne na hlavnom pojednávaní, súd dospel k záveru, že účel trestného konania možno dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd prečítal výpoveď obžalovaného, so súhlasom strán prečítal výpovede svedkov - poškodených W. Q. a S. W., prečítaním oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä záznam o dopravnej nehode č. I. 19 - 24, zápisnicu o obhliadke dopravnej nehody vrátane fotodokumentácie č. I. 25 - 38, zápis o dychovej skúške č. I. 39, náčrtok, plánik č. I. 40 - 43, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/22/2017 č. I. 44 - 46, výpis z ÚEP MV SR č. I. 51, evidenčné karty vodičov č. I. 54 - 63, evidenčné karty vozidiel č. I. 64 - 65, potvrdenie o zaistení veci č. I. 69 - 72, záznam o podaní vysvetlenia - K. W. č. I. 77 - 80, záznam z dopravnej nehody - podpísaný Ing. W. č. I. 81 - 83, potvrdenie o zaistení veci - podpísaný Ing. W. č. I. 84, doručenka preukazujúca prevzatie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/22/2017, obžalovaným č. I. 90 - 91, vyčíslenie regresných nákladov - Generali č. I. 100, aktualizovaný odpis registra trestov a centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov z 12. apríla 2021, pričom zistil a ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd zdôrazňuje a opakuje, že otázka správnosti skutkových zistení ako aj právnej kvalifikácie použitej v obžalobe nebola medzi stranami sporná. Súd teda vychádzal najmä z dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní a ktoré len čítaním zopakoval na hlavnom pojednávaní, pretože ani súd nemal pochybnosti o skutkových zisteniach a použitej právnej kvalifikácii na podklade vykonaného dokazovania. Len pre úplnosť súd dodáva, že konanie pred súdom má charakter kontradiktórneho konania, t. j. ide o sporové konanie, v ktorom je nositeľom dôkazného bremena prokurátor. Keďže ide o sporové konanie prokurátora s obžalovaným, je nutné pripustiť aj to, že medzi stranami v niektorých otázkach vôbec nemusí byť spor, pretože sa na určitých okolnostiach, či už skutkových alebo právnych zhodujú. Tak to bolo aj v posudzovanom prípade, v ktorom nebolo sporu o skutkových a právnych zisteniach uvedených v obžalobe, čo napokon vyplýva aj zo stanoviska obhajkyne k prednesenej obžalobe a z jej záverečnej reči. V takýchto prípadoch je nutné pripustiť aj obmedzený rozsah dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní, pretože ak medzi stranami nie je spor, nie je ani čo dokazovať. Ak ani súd nemá zásadné pochybnosti o skutkových, či právnych zisteniach obžaloby, nie je jeho úlohou vstupovať prokurátorovi do rozsahu a spôsobu vedenia dokazovania na hlavnom pojednávaní a predvolávať svedkov, ak strany netrvajú na osobných výsluchoch týchto osôb.

S poukazom na uvedené, súd, k otázke viny a právnej kvalifikácie, len v stručnosti uvádza, že z dokazovania vyplynulo, že dňa 01. augusta 2018 v čase o 17:20 h viedol po ceste III/1113 v smere jazdy Rohožník - Malacky osobné motorové vozidlo zn. C. F., strieborná metalíza svetlá, evidenčného čísla J napriek tomu, že mal v tejto dobe trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 03. marca 2017, sp. zn. 1T/22/2017, právoplatným dňa 24. augusta 2017, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 rokov, pričom o uvedenom treste zákazu činnosti vedel. Predmetné skutočnosti vyplývajú tak z výpovede obžalovaného, ako aj z výpovede svedkov, a z listinných dôkazov.

Obžalovaný tak naplnil všetky znaky objektívnej stránky stíhaného prečinu. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vedel, že má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a napriek tomu motorové vozidlo viedol, teda vedel, že marí výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, to znamená, že chcel porušiť záujem chránený

Trestným zákonom (objektom trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia je záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí až na 2 roky.

Okrem závažnosti spáchaného prečinu, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal aj z kritérií stanovených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Zároveň súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť; súd obžalovanému nepriznal ani priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v recidíve [§ 37 písm. m) Trestného zákona], nakoľko v rámci prvých troch odsúdení, vyplývajúcich z odpisu registra trestov, sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, a odsúdenie Okresným súdom Bratislava V v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/22/2017 tvorí znak skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu; súd sa rozhodol v tejto súvislosti neprihliadať ani na posledné dve odsúdenia cudzozemskými súdmi za trestnú činnosť iného druhu, než v prejednávanom prípade, ktoré súvisia s uložením peňažného trestu, ktorý minimálne v jednom prípade mal byť zaplatený.

U obžalovaného teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 1:0. V prípade ukladania trestu odňatia slobody súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2 roky - 0 = 2 roky = 24 mesiacov; 1/3 z 24 mesiacov = 8 mesiacov), t. j. z 2 rokov na 16 mesiacov; takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe až na 16 mesiacov.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že podstatou skutkového deja bolo to, že obžalovaný v inkriminovaný podvečer viedol po ceste v smere jazdy Rohožník - Malacky osobné motorové vozidlo napriek tomu, že mal v tejto dobe v inej trestnej veci právoplatne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 rokov, pričom o uvedenom treste zákazu činnosti vedel. Zo skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu súd vyvodzuje, že konanie obžalovaného nemožno hodnotiť ako málo závažné, nakoľko nešlo len o vybočenie z inak riadneho spôsobu života, ale obžalovaný, ako viackrát súdne trestaný, opätovne útočil na objekt daného prečinu, pričom dopravné predpisy mnohokrát porušil už aj v priestupkových konaniach.

Zároveň musí súd konštatovať, pokiaľ ide o osobu obžalovaného, že obžalovaný pred spáchaním predmetného skutku bol spolu až 6-krát súdne trestaný za trestnú činnosť rôzneho druhu: trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, sprenevery, ublíženia na zdraví, marenia výkonu úradného rozhodnutia, a v rámci cudzozemských odsúdení išlo o majetkovú a násilnú trestnú činnosť.

V naznačenom smere súd považuje za potrebné zdôrazniť, že hoci sa v rámci prvých troch odsúdení na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, je potrebné uviesť, že z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu. Ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké. Aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie. Súd podporne poukazuje na ustálenú judikatúru, dve rozhodnutia: R 10/1974 - fikcia zahľadania odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy páchatel'a prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a pod. Závažnosť tejto skutočnosti je však zásadne menšia ako závažnosť skutočnosti, že páchatel' už bol odsúdený. V zmysle rozhodnutia R 71/1975 zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia, právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin.

Z lustrácie priestupkov, ktorú má súd k dispozícii, vyplýva, že obžalovaný sa pred spáchaním skutku dopustil 12-ich priestupkov (11 na úseku dopravy a 1 priestupok proti verejnému poriadku), za ktoré bol sankcionovaný napomenutím, pokutami i zákazom činnosti.

Pri rozhodovaní o ukladaní druhu a výmery trestu súd nemohol, ako je už vyššie uvedené, opomenúť tiež fakt, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 03. marca 2017, sp. zn. 1T/22/2017, právoplatným dňa 24. augusta 2017, odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 roky.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa stíhaného prečinu dopustil dňa 01. augusta 2018, je zrejmé, že ide o recidívu; obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Súd teda pri ukladaní druhu trestu musel vychádzať z toho, že ak sa páchatel' dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienene trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona). Súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na rovnorodú recidívu obžalovaného - opakované páchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa dopustil v prvej polovici plynutia podmienky, je nutné uložiť mu nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienene trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovaného k náprave a preto by - aj vzhľadom na nadchádzajúce už siedme odsúdenie - pre nápravu obžalovaného nebol postačujúci ani alternatívny trest namiesto trestu odňatia slobody. Je úplne zrejmé, že obžalovaný ignoruje zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, predchádzajúce tresty nespojené s nepodmieneným odňatím slobody neprevychovali obžalovaného a nepôsobili naňho tak, aby začal viesť riadny život.

Obžalovanému preto súd uložil represívny trest a to trest nepodmienený - v dolnej tretine upravenej trestnej sadzby - na 4 mesiace, ktorý bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti, pričom súd vzhľadom na okolnosti prípadu, na závažnosť a spôsob spáchania činu a jeho následky, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchanému prečinu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine trestnej sadzby; na druhej strane súd vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti v žiadnom ohľade nepovažoval za dôvodný návrh obhajkyne prednesený v záverečnej reči na neuloženie - okrem trestu zákazu činnosti - žiadneho iného trestu.

Na výkon tohto nepodmieneného trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody.

Uloženie uvedeného trestu súd kombinoval s uložením aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože prečin bol spáchaný práve v súdom uloženom „zákaze šoférovania“, čo bola podstata skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, a preto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti na 3 roky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.